

Je možno srečno človeštvo?

Eno izmed pogostih in večno nerešenih vprašanj je ali je možno, da bi bili vsi ljudje do zadnjega na svetu srečni. Moje razmišljanje o tej temi se deli na dva pogleda; teoretičnega oz. domišljjskega (torej ne bi bil nikoli mogoč tako kot Moorova Utopija), v tem smislu, kaj bi bilo potrebno za srečno človeštvo in kako bi se to dejansko dalo doseči, če bi se svet dejansko hotel spremenil v ta namen, da bi poskušal doseči skupno srečo; drug pogled je realističen, v katerem menim, da skupne sreče človeštvo nebi moglo nikoli doseči oz. ga tudi ne bo saj je zaradi večjih dejavnikov to nemogoče.

Človeštvo bi lahko bilo teoretično srečno najprej, če bi iz ljudi izginil ves pohlep in misli neenakosti. Neenakost bi morala biti dopuščena do te mere, ki definira vsakega posameznika, kot različnega od drugega posameznika, kar pa se tiče človeka oz. vrednost človeškega življenja pa bi moralo biti mišljenje ljudi spremenjeno do največje mere strpnosti in enakosti. Drug pogoj bi bil skupno reševanje globalnih problemov, ki ljudem po svetu onemogočajo osnovne pogoje za življenje npr. bolezni in lakota, ki bi jih lahko s skupnim trudom in motivacijo že zdavnaj izkoreninili, revščina, ki je le posledica previsokega imetja posameznikov (absolutna odprava privatne lastnine v smislu socializma dejansko nebi bila potrebna, če bi imeli vsi ljudje na svetu dovolj denarja oz. dobrin za uživanje življenja kakor so ga vsi upravičeni). Vsi bi delali po svojih najboljših močeh in se trudili za sočloveka, s tem bi bili že sami po sebi bolj srečni, saj bi bilo bistveno manj skrbi – še zadnja skrb, ki je neodpravljiva bi bila smrt, pa še to v zadnjem času odlašamo na vedno kasneje. Brez vseh teh vsakdanjih skrbi bi delali, kar bi nas bila volja, seveda, če s tem ne bi omejevali želj drugih, kar bi prineslo srečo.

Realnost je po drugi strani veliko bolj kruta, a vseeno realistična za ta svet, v katerem živimo. Menim, da človeštvo nebi moralo biti srečno, ker se ne da spremeniti volje oz. mišljenja posameznika (če bi to naredili s pomočjo kakšne manipulacije to spet nebi bila svobodna volja posameznika, kar ne pripelje do sreče) s tem pa se ne da izkoreniniti pohlepa in mišljenja večvrednosti ljudi, kar je glaven krivec za neskončno vojskovanje, s tem posledično revščine, izkoriščanja itd. Četudi ne štejemo vseh globalnih dejavnikov lahko že najmanjše nasprotovanje ali razlikovanje v mišljenju vodijo v konflikt, kar pa takoj vodi v nesrečo vsaj enega posameznika, to pa pomeni da celotno človeštvo ne more biti srečno, npr. če se dva brezpogojno zaljubita v eno punco in jo oba hočeta zase vsaj eden od njiju ne bo nikoli srečen. Več strpnosti bi sicer lahko omililo to nesrečo, a vendar izginila ne bi nikoli.

Kljub temu, da je naša realnost in prihodnost, v mojem mišljenju neugodna, kar se tiče splošne sreče, se mi zdi, da se lahko vseeno vsaj malo približamo domišljjskemu pogledu, s tem da samo upoštevamo želje drugih in da jih ne omejujemo v kakršnemkoli smislu. Srečno človeštvo bi bilo potem bolj na dosegu roke.